

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 628/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Senica v konaní sp. zn. 9C/25/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. júla 2025 a doplnenou podaním doručeným 25. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práv na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 9C/25/2018. Navrhuje priznať mu finančné zadosťučinenie 15 000 eur a náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. V napadnutom konaní sa žalobca proti sťažovateľovi žalobou z júla 2018 domáha neúčinnosti právnych úkonov podľa § 42a Občianskeho zákonníka. Podľa žaloby otec sťažovateľa previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na sťažovateľa. Sťažovateľovi bolo v tomto konaní neodkladným opatrením z decembra 2018 uložené zdržať sa nakladania s jeho nehnuteľnosťami. Vo februári 2019 navrhol sťažovateľ konanie prerušiť, keďže na inom súde podal žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi postupcom a žalobcom, keďže ak sa určí, že táto zmluva je neplatná, žalobcovi zanikne dôvod na určenie neúčinnosti právnych úkonov.

Okresný súd tomuto návrhu uznesením z mája 2019 vyhovel a podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konanie do skočenia konania o žalobe sťažovateľa prerušil. Na odvolanie žalobcu bolo toto uznesenie potvrdené uznesením odvolacieho súdu zo septembra 2019. Počas prerušenia okresný súd zisťoval stav konania na inom súde a zamietol návrh sťažovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia. Konanie na inom súde sa právoplatne skočilo 26. júna 2024. Uznesením zo septembra 2024 okresný súd pokračoval v konaní, v októbri 2024 však konanie opäť uznesením prerušil podľa § 164 CSP do právoplatného skončenia konania sp. zn. 7Cb/32/2015 vedeného na okresnom súde. V konaní o zaplatenie 360 000 eur s príslušenstvom sa rieši otázka, či žalobca má voči dlžníkovi tvrdenu pohľadávku, ktorej splnenie malo byť ukrátené právnymi úkonmi, ktorých neúčinnosti sa žalobca v napadnutom konaní domáha. Uznesenie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť 19. novembra 2024. V konaní sp. zn. 7Cb/32/2015 už bol vydaný rozsudok vo veci samej, ktorý nenadobudol právoplatnosť.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ zdôrazňuje, že konanie v jeho veci nie je skutkovo a právne zložité, no napriek tomu trvá viac ako sedem rokov. Okrem toho nijak neprispel k jeho predĺženiu. Zdôrazňuje, že v dôsledku neodkladného opatrenia nemôže disponovať so svojimi nehnuteľnosťami. Podľa sťažovateľa okresný súd v jeho veci postupoval nesústreďene, neehospodárne a neefektívne, v namietanom konaní sa nekonalo ani jedno pojednávanie, nebolo vykonané žiadne dokazovanie a súd nevyslovil predbežné právne posúdenie. Opakované bezdôvodné a neúčelné prerušovania napadnutého konania prispievajú k právnej neistote sťažovateľa a k zbytočným priet'ahom v konaní. Z toho vyvodzuje porušenie svojich ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ale aj vlastníť majetok a na ochranu majetku osobitne z dôvodu, že v súvislosti s nariadeným neodkladným opatrením je obmedzovaný v nakladaní so svojím majetkom.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

5. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných priet'ahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 109/03, I. ÚS 103/2016), resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 362/09, I. ÚS 188/2019, II. ÚS 238/2020).

6. Ústavný súd konštatuje, že prejednáváná ústavná sťažnosť je už v poradí štvrtou smerujúcou proti postupu okresného súdu v totožnom konaní. Ústavné sťažnosti sťažovateľa ústavný súd odmietol uzneseniami č. k. II. ÚS 183/2022-21 z 27. apríla 2022 a č. k. III. ÚS 127/2023-20 zo 16. marca 2023 pre zjavnú neopodstatnenosť. O predchádzajúcej (v poradí tretej, pozn.) ústavnej sťažnosti sťažovateľa v tej istej veci bolo rozhodnuté uznesením č. k. III. ÚS 434/2024-23 z 22. augusta 2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. septembra 2024, ktorým bola ústavná sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Ústavný súd v jeho odôvodnení konštatoval, že postup okresného súdu, ktorý do skončenia sťažovateľom iniciovaného konania (v júni 2024) o proti nemu podanej žalobe nekonal, bol účelný. Postupom okresného súdu po prerušení konania (v máji 2019) tak nemohlo dochádzať k porušovaniu ústavných práv sťažovateľa.

7. Napriek uvedenému konštatovaniu sa sťažovateľ v tej istej veci obrátil na ústavný súd s aktuálne prejednávanou ústavnou sťažnosťou, ktorou namieta zbytočné prietahy v napadnutom konaní z dôvodu opakovaného bezdôvodného a neúčelného prerušovania napadnutého konania. Svoje tvrdenie opiera o skutočnosť, že okresný súd napadnuté konanie v októbri 2024 opäť prerušil z dôvodu prebiehajúceho konania iniciovaného žalobcom proti dlžníkovi ([REDACTED]) o zaplatenie pohľadávky, ktorej splnenie malo byť ukrátené odporovanými právnymi úkonmi.

8. Pri posúdení porušenia ústavných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom súdu v civilnom konaní, ktoré je prerušené, treba rozlišovať, či k prerušeniu došlo z obligatórných (§ 162 CSP) alebo z fakultatívnych dôvodov (§ 164 CSP). Pri prerušení z obligatórných dôvodov nemôže dochádzať k zbytočným prietahom. Pri prerušení z fakultatívnych dôvodov (§ 164 CSP) treba skúmať, či nečinnosť súdu je dôvodná, teda či nemal v konaní pokračovať (I. ÚS 142/04).

9. Napadnuté konanie, ktoré trvá sedem rokov, okresný súd opätovne prerušil z fakultatívneho dôvodu (§ 164 CSP). V konaní o zaplatenie pohľadávky sa rieši predbežná otázka majúca pre rozhodnutie okresného súdu v napadnutom konaní zásadný význam, a to otázka existencie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu ako jedného z predpokladov úspešnosti odporovacej žaloby. Otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú nadobudol žalobca, totiž nebola v inom konaní, ktoré inicioval sťažovateľ a ktoré bolo dôvodom prvého prerušenia napadnutého konania, meritórne zodpovedaná vzhľadom na zamietnutie žaloby pre absenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Otázku existencie vymáhateľnej pohľadávky súvisiacu s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu by okresný súd nevyhnutne musel riešiť aj v napadnutom konaní, čo by sa však vzhľadom na stav konania sp. zn. 7Cb/32/2015, v ktorom už bol vydaný meritórny rozsudok (ktorý nenadobudol právoplatnosť) javilo ako neúčelné a nehospodárne. Postup okresného súdu, ktorý prerušil napadnuté konanie do právoplatného skončenia súvisiaceho konania o zaplatenie pohľadávky, sa preto javí ako účelný a súladný s princípom hospodárnosti konania. Uvedeného si bol zrejme vedomý aj sťažovateľ, keď proti uzneseniu súdu o prerušení konania nepodal odvolanie.

10. Ústavný súd pritom poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej prerušenie konania podľa procesného predpisu predstavuje zákonnú prekážku v konaní, a preto nečinnosť všeobecného súdu z dôvodu existencie zákonnej prekážky v konaní ústavný súd neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06, IV. ÚS 328/09).

11. Ústavný súd preto dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľa namietajúca porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny a práv na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu je zjavne neopodstatnená a ako taká bola pri jej predbežnom prerokovaní odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

12. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu